

УДК 81'373:796.5

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2020-8.7>

ДИСКУРСИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДЕСКРИПЦІЙ ОДЯГУ В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ

Глущенко Олена Володимирівна

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри філології

Одеського національного морського університету

вул. Мечникова, 34, Одеса, Україна

Статтю присвячено вивченню дискурсивних особливостей дескрипцій одягу в англomовному художньому тексті. Джерельною базою дослідження слугує роман сучасної британської письменниці Софі Кінселли "The Secret Dreamworld of a Shopaholic". Ключовим у роботі є твердження про те, що специфіка дискурсивних характеристик дескрипцій одягу полягає в багатстві семантичної наповненості складників однойменної тематичної групи, їхньому поєднанні з різними семантичними типами дескрипторів і мовними одиницями на позначення прецедентних феноменів для досягнення певного прагматичного ефекту. Виходячи з того, що ці номінативні одиниці не називають, а доповнюють опис одягу через ідентифікацію його різноманітних властивостей, ми розглядаємо їх саме з позицій дескрипторів.

Такі дескриптори синтаксично поєднуються з позначеннями одягу й утворюють у художньому дискурсі певні синтаксичні конструкції опису вбрання. Доведено, що залежно від кількості предметів одягу, що підлягають дескрипції, розподіляємо такі синтаксичні конструкції на монооб'єктні й поліоб'єктні. Монооб'єктні синтаксичні конструкції дескрипції одягу підрозділяємо на прості (дескрипції підлягає одна властивість одягу) й комплексні (опис надається декільком властивостям одягу одночасно). Залежно від властивості одягу, що підкреслюється дескриптором, виокремлюємо такі їхні три типи: дескриптори-кологоративи, дескриптори-евалютивні, дескриптори-конструктиви.

У результаті вивчення дискурсивних особливостей дескрипцій одягу виявлено, що використання певного семантичного типу дескриптора й синтаксичної конструкції залежить від статі особи, одяг якої описується. Дескрипція одягу чоловіків є лаконічною і реалізується переважно в простих монооб'єктних синтаксичних конструкціях, в яких переважають дескриптори-конструктиви на позначення торговельної назви. Дескрипція одягу жінок зазвичай відтворюється адресантному полі об'єктних синтаксичних конструкціях, в яких перевага надається дескрипторам-евалютивам. Конвергенція таких засобів сприяє переосмисленню концепту МУДРА ЖІНКА, який сьогодні трансформується у концепт САМОДОСТАТНЯ ЖІНКА.

Ключові слова: дескриптори одягу, тематична група, дискурс, текст, художній дискурс.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності.

Хоча поняття дискурсу існує вже понад дві тисячі років у значенні «діалог», «міркування», як лінгвістичний термін воно почало широко застосовуватись лише в 50-і рр. ХХ ст. після публікації статті американського лінгвіста З. Харріса «Аналіз дискурсу», який саме так назвав метод аналізу зв'язного мовлення, призначений для виведення дескриптивної лінгвістики за межі одного речення у конкретний момент часу і для співвіднесення мови та культури [12, 85]. Тому поняття дискурсу часто асоціюють з типами та формами мовлення. Ф. С. Бацевич [2, 138] подає перелік типів дискурсів (теле- і радіодискурси, газетний, театральний, кінодискурс, рекламний дискурс, політичний, релігійний), серед яких він також називає літературний дискурс. За його словами, дискурс – це сукупність мовленнєво-мисленнєвих дій комунікантів, пов'язаних із пізнанням, осмисленням і презентацією світу мовцем

і осмисленням мовної картини світу адресата слухачем.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Сьогодні існує велика кількість праць зарубіжних вчених, що присвячені висвітленню різних аспектів дослідження дискурсу: Р. Богранда, П. Верса, Т. ван Дейка, Б. Делінджера, Д. Нунана, Н. Ферклага, С. Стемброука, Дж. Хобса, Т. Хуккіна та ін. Багатоаспектність змісту та форм дискурсу зумовлює різноманітність його теоретичних визначень і підходів до його дослідження. Зупинимось на деяких з них детальніше.

Дискурс традиційно трактують як «зв'язний текст у сукупності з екстралінгвістичними – прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами; мовлення, розглянуте як цілеспрямований, соціальний акт, як компонент, що бере участь у взаємодії людей і механізмах їх свідомості (когнітивних процесах)» [11, 97]. Значення дискурсу може варіюватися від вузького лінгвістичного опису,

відповідно до якого дискурс визначається як «зв'язне мовленнєве висловлювання, більше, ніж речення (письмове або усне; належить одному мовцеві або декільком)» [11, 161-162], до макроконцепцій, у яких робиться спроба теоретичного визначення ідеологічних кластерів – дискурсивних формацій, що систематизують знання і досвід.

На думку Р. Богранда та М. Стаббса часто поняття дискурсу ототожнюють з текстом. Дослідники розрізняють значення цих термінів за методологічною перспективою: текст – матеріальний продукт, дискурс – комунікативний процес [9, 136]. За Р. Бограндом, «текст і дискурс мають однакову часову протяжність у тому значенні, що походять від одного автора» [11, 35]. Дослідник пропонує сім стандартів текстуральності, наявність яких є обов'язковою для перетворення тексту на комунікативний процес, тобто дискурс. Основними критеріями є когезія (зв'язність) і когерентність (цілісність). Допоміжними критеріями є намір, припущення, інформаційність, ситуативність та інтертекстуальність. Крім того, вирізняють три основні риси дискурсу: 1) у формальному відношенні – це одиниця мови, що перевищує за обсягом речення; 2) у плані змісту дискурс пов'язаний з використанням мови у соціальному контексті; 3) за своєю організацією дискурс є інтерактивним, тобто діалогічним [12, 162].

Узагальнивши трактування дискурсу в вітчизняному та зарубіжному мовознавстві, В. С. Чернявська зводить його до двох основних сутностей: 1) конкретна комунікативна подія, зафіксована у письмових текстах та усному мовленні, що здійснюється в конкретному когнітивно та типологічно обумовленому комунікативному просторі; 2) сукупність тематично співвіднесених текстів [10, 14].

Учені сьогодення зазначають, що художній дискурс також можна характеризувати у межах різних класифікацій типів дискурсу. За класифікацією В. Карасика художній дискурс входить до складу персонального типу дискурсу, тобто адресант виступає як особистість у всьому багатстві свого внутрішнього світу та будує свої висловлювання, виходячи із власних поглядів. А. Белова відносить художній дискурс до класифікації за сферами функціонування [4].

Основним призначенням художнього дискурсу є емоційно-вольовий та естетичний вплив на тих, кому він адресований, головним конституюючим фактором є його прагматична сутність. Тому функціонування художнього дискурсу неможливе поза діалектичних відносин: письменник – художній твір – читач. Комунікація в сфері худож-

нього дискурсу насамперед тісно пов'язана з емоційною сферою людського досвіду. Існування слова, як основного носія емоційного концепту, детерміноване як екстралінгвістичними факторами (побудовою культури, особливостями історичного розвитку суспільства, його традиціями, менталітетом конкретного етносу), так і інтралінгвістичними факторами (наприклад, асиметрією мовного знака, тенденцією до однаковості певних мовних парадигм, відкритістю до запозичень і т. д.) [3, 39]. У той час як традиційний підхід до аналізу художнього тексту передбачає вивчення лише текстових одиниць, граматичних категорій, зв'язків і стилістичних засобів [5, 104]. Актуальність наукової розвідки зумовлена особливою увагою сучасної лінгвістичної думки до системного вивчення мовних одиниць з дискурсивних позицій загалом, та художнього дискурсу зокрема.

Мета наукової розвідки – здійснити комплексний аналіз дискурсивних особливостей дескрипції одягу в англомовному художньому тексті. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**: уточнити поняття «дискурс» та «текст»; охарактеризувати лексику одягу як складник англомовної картини світу; виявити дискурсивні особливості дескрипції одягу в англомовному художньому тексті. Сучасна англомовна художня література є щедрим джерелом лексики, що пов'язана з модою загалом, та одягом зокрема. Джерельною базою нашого дослідження слугує роман сучасної британської письменниці Софі Кінселли “The Secret Dreamworld of a Shopaholic”.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для художнього дискурсу відомої британської письменниці – Софі Кінселли, характерні такі особливості художнього твору як проста формула сюжету, насиченість тексту великою кількістю власних назв: назв брендів, газет, журналів, ресторанів, кафе, а особливо великою кількістю одиниць на позначення одягу. С. Кінселлу вважають яскравим представником чикліт (*chick lit*) – жанру жіночої масової літератури. Сюди входять твори авторів-жінок для, як правило, неодружених жінок двадцяти-тридцятирічного віку, які працюють, мешкають у великих містах і переймаються проблемами одруження, еротики, спілкування та споживання.

У художньому дискурсі англомовні номінативні одиниці на позначення одягу утворюють однойменний номінативний простір, який реалізується у вигляді тематичних груп. Виходячи з того, що об'єднання номінативних одиниць у певну тематичну групу детермінується мовними

й позамовними чинниками (В. В. Левицький), що перетворює її на лексико-семантичну мікросистему (Н. М. Прохорова, В. І. Новосьолова), впорядковану за ядерно-периферійним принципом поля (С. Я. Єрмоленко), у тематичній групі англомовних позначень одягу виокремлюємо тематичну інваріанту, тематичні специфікатори й тематичні модифікатори [6, 154].

Тематична інваріанта – центральна одиниця тематичної групи, в якій сконцентрована найбільш узагальнена за змістом спільна семантика цього лексико-тематичного угруповання ‘предмети, які одягають на тіло’; вона представлена мовною одиницею з широкою сигніфікативно-денотативною базою – *clothes*.

Тематичні специфікатори – номінативні одиниці, які конкретизують і уточнюють семантично узагальнене значення тематичної інваріанти й виступають її ідентифікаторами в дискурсі [8, 25]. У нашому випадку до тематичних специфікаторів відносимо закріплені у мовній системі й зафіксовані лексикографічно номінації одягу (*apparel, attire, costume, ensemble, garment, garb, number, uniform, outfit*) а також ті, що набувають значення одягу у художньому дискурсі внаслідок метафоричної асоціації вбрання з хвилюючою любовною пригодою (*affair*) і витвором мистецтва (*creation*).

На відміну від тематичної інваріанти, тематичні специфікатори, окрім загальної інтегральної семантики, наділені низкою диференційних ознак: наприклад, номінативні одиниці *apparel* і *attire* позначають формальне, ділове вбрання, а номінація ‘*garb*’ – одяг, приурочений переважно до неофіційних подій: *Joining the star guests for the final day of the three-day musical extravaganza was Factory Girl star Sienna Miller, who cut a funky figure in her festival garb, showing offensively toned legs in a pair of tiny shorts* (1, p. 123).

Тематичні модифікатори – номінативні одиниці на позначення конкретних предметів одягу (*sweater, hat, jumper, skirt, smock*). Внаслідок того, що тематичні модифікатори становлять найчисленнішу групу номінацій одягу в межах однойменної тематичної групи, яка характеризується неоднозначністю й багатством семантичного наповнення, в дослідженні вони набувають подальшої структуризації у вигляді тематичних підгруп. Розподіл тематичних модифікаторів на тематичні підгрупи здійснюється на основі семи призначення одягу за такими ознаками, як: стать, вік, ситуація, сезон, аксесуар, національність.

Тематична інваріанта, тематичні специфікатори й тематичні модифікатори одягу синтаксично поєднуються з номінативними одини-

цями на позначення кольору, оцінки, торгової марки, тканини, довжини, що надає адресанту (в даному випадку автору) можливість всебічно описати одяг певного героя. Виходячи з того, що ці номінативні одиниці не називають, а доповнюють опис одягу через ідентифікацію його різноманітних властивостей, ми розглядаємо їх з позицій дескрипторів. Залежно від властивості одягу, що підкреслюється дескриптором, виокремлюємо три типи з них: дескриптори-коловоритиви, дескриптори-евалютививи, дескриптори-конструктививи.

Дескриптори-коловоритиви залежно від способу відтворення колірної ознаки поділяються на прямі (*white, black, green, beige*) й непрямі, основою більшості з яких є метафорична асоціація кольору з коштовним камінням чи металом (*ruby, sapphire, pearl, gold*), квітами (*rose, daffodil, lavender, lilac*), рослинами (*olive, apricot, cherry, raspberry, banana*), фауною (*donkey, camel, bear, shell, elephant, flamingo*), географічними назвами (*sienna, pampas, burgundy*).

Дескриптори-евалютививи позначають оцінку одягу, який описується адресантом у певному фрагменті дискурсу. Зазвичай дескрипторами-евалютививами стають прикметники й лексикалізовані словосполучення. Оцінна семантика у дескрипторах-евалютививах може бути лексикографічно фіксована в лексичному значенні відповідних мовних одиниць (*beautiful, perfect, elegant, dazzling, hideous, dreadful, unattractive*) або зумовлюватися контекстуально.

Дескриптори-конструктививи представлені гетерогенними класами номінативних одиниць, що позначають технічні характеристики одягу, як-от: довжину (*short, long, knee-length, ballerina-length*), тканину (*wool, tweed, silk, cashmere, brocade, silk*), виробника (антропоніми *Chanel, Versace, Ferragamo тощо; mononimu Savile Row, Sloane Square, Manhattan*).

Вищерозглянуті дескриптори синтаксично поєднуються з позначеннями одягу й утворюють у художньому дискурсі певні синтаксичні конструкції опису вбрання. Залежно від кількості предметів одягу, що підлягають дескрипції, розподіляємо такі синтаксичні конструкції на монооб’єктні й поліоб’єктні. Монооб’єктні синтаксичні конструкції дескрипції одягу під-розділяємо на прості (дескрипції підлягає одна властивість одягу) й комплексні (опис надається декількома властивостям одягу одночасно).

Дескрипція одягу чоловіків є лаконічною і реалізується переважно в простих монооб’єктних синтаксичних конструкціях, в яких переважають дескриптори-конструктививи на позначення торгової назви. Дескрипція одягу жінок зазви-

чай відтворюється адресантному полі об'єктних синтаксичних конструкціях, в яких перевага надається дескрипторам-евалютивам.

Фактично в тексті, присвяченому моді, будь-який прикметник, що описує зовнішній вигляд речі, може сприйматися як позитивно-оцінний, якщо такий вигляд на момент мовлення є популярним. До прикладу: ... *she just looks for a few moments: at my bun, my black suit, my high-heeled shoes* (1, р. 32). *I'm not even going to glance at those slingbacks with the glittery heels* (1, р. 89). *Another girl, wearing the new Dior print jacket, is coming toward us* (1, р. 203). Наприклад, у вищенаведених прикладах словосполучення *high-heeled shoes, Dior print jacket, slingbacks with the glittery heels* прикметники *high-heeled, print, glittery* мають для читачів позитивну конотацію, якщо таке взуття чи такі жакети в моді.

Окрім зазначеного в дослідженні дескрипцій одягу в аналізованому творі Софі Кінселли з позиції гендерних стереотипів було встановлено особливий клас дескрипторів-евалютивів, які підкреслюють сексуальність одягу жінки й складаються з іменника на позначення частини тіла й дієслова з семантикою сексуальної дії: *chest-revealing blouse, figure-hugging jeans, nipple-busting top*. Конвергенція таких засобів сприяє формуванню концепту МУДРА ЖІНКА, який сьогодні зазнає певного переосмислення і трансформації [1, с. 483]. Проблема полягає в тому, що не кожному сучасну жінку влаштує стан справ, за яких берегиня домашнього вогнища повинна підлаштовуватися під умови соціальної реалізації чоловіка, поступатися своїми інтересами, повністю жертвувати своїм часом та можливостями для саморозвитку, щоб бути вигідною і комфортною для нього і, тільки таким чином проявляти свою жіночу мудрість і терпимість.

Зазнавши переосмислення, концепт МУДРА ЖІНКА трансформується у концепт САМО-

ДОСТАТНЯ ЖІНКА [1, с. 484], оскільки його вербалізатори відображають такі ознаки сучасної жінки як-от: відсутність патологічної зацікленості на чоловіках, зацікавленість своєю роботою, хоббі, родиною, друзями та переосмисленням ролі чоловіка у її житті загалом. Самодостатня жінка чітко знає, з ким би хотіла дожити до старості, проте вона не вважає цей момент ключовим у своєму житті. Такі стосунки цілком можна назвати вільними (*a free marriage*): жінка реалізується в соціумі до зустрічі з чоловіком і без нього, чи в разі якщо вони розлучаться, вона за жодних умов не стане навантажувати його своєю безпорадністю.

Прецедентні феномени [7, с. 119-121] в дескрипції одягу представлені прецедентними іменами, вираженими антропонімами на позначення відомих діячів культури (*Elvis gown, Grace Kelly dress, Garbo skirt*) і політиків (*Ronald Reagan Suit, Mao Suit*), онімами кінематографічної (*Dynasty dress, Dallas three-piece suit, Tiffany gown*) та літературної (*Gone with the Wind dress*) сфер.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У результаті вивчення дискурсивних особливостей дескрипцій одягу було виявлено, що використання певного семантичного типу дескриптора й синтаксичної конструкції залежить від статі особи, одяг якої описується. Також варто зазначити, що специфіка дискурсивних характеристик дескрипцій одягу полягає в різноманітності семантичної наповненості складників однойменної тематичної групи, їхньому поєднанні з різними семантичними типами дескрипторів і мовними одиницями на позначення прецедентних феноменів для досягнення певного прагматичного ефекту. Конвергенція таких засобів сприяє переосмисленню концепту МУДРА ЖІНКА, який сьогодні трансформується у концепт САМОДОСТАТНЯ ЖІНКА.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабелюк О. А. Постмодерністська чуттєвість: стиль життя, концепт чи прийом? *Концепти и контрасты : монографія* / Н. В. Петлюченко, С. І. Потапенко, О. А. Бабелюк, Е. Л. Стрельцов и др.; под. ред. Н. В. Петлюченко. Одеса : Издательский дом «Гельветика», 2017. С. 479-486.
2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. К.: Академія, 2004. 344 с.
3. Безугла Л. Р. Дискурс як когнітивно-комунікативний феномен / Л. Р. Безугла, Є. В. Бондаренко, П. М. Донець. Х. : Константа, 2005. 256 с.
4. Белова А. Д. Поняття «стиль», «жанр», «дискурс», «текст» у сучасній лінгвістиці. *Іноземна філологія*. К. : Вища школа, 2002. Вип. 32-33. С. 7-14.
5. Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования. М.: Наука, 1981. 140 с.
6. Гнатковська О. М. Комунікативна парадигма мовця в авторському дискурсі. *Вісник ЗНУ. Філологічні науки*. 2005. № 1. С. 38-42.
7. Ермолович Д. И. Имена собственные на стыке языков и культур. М. : Р. Валент, 2001. 200 с.
8. Казакова Т. А. Коммуникативно-прагматические основы художественного перевода : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. філол. наук : 10.02.20. М., 1989. 32 с.

9. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. Волгоград : Перемена, 2002. 477 с.
10. Чернявская В.Е. Дискурс как объект лингвистических исследований. *Текст и дискурс. Проблемы экономического дискурса*. СПб.: Петерб. гос. ун-та экономики и финансов, 2001. С. 11-22.
11. Beaugrande R. The story of Discourse Analysis. *Introduction to Discourse Analysis*. London: Sage, 1996. P. 35-62.
12. Outhwaite W., Bottomore T., Meinhof U. Discourse. *The Blackwell Dictionary of Twentieth Century Social Thought* / Outhwaite W., Bottomore T. Oxford: Blackwell, 1993. P. 161-162.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

(TSDoS) – Kinsella S. *The Secret Dreamworld of a Shopaholic*: [novel] / Sophie Kinsella. London: Black Swan, 2000. 318 p.

REFERENCES

1. Babelyuk O. A. Postmodernistska chuttyevist: styl zhyttya, kontsept chy pryom? [Postmodern sensuality: lifestyle, concept or technique? Concepts and contrasts: monograph] *Kontsepty y kontrasty : monohrafiya / N. V. Petlyuchenko, S. Y. Potapenko, O. A. Babelyuk, E. L. Streltsov y dr.; pod. red. N. V. Petlyuchenko*. Odessa : Izdatelskyi dom «Helvetyka», 2017. S. 479-486. [in Ukrainian]
2. Batsevych F. S. *Osnovy komunikatyvnoyi linhvistyky* [Discourse as a cognitive-communicative phenomenon]. K.: Akademiya, 2004. 344 s. [in Ukrainian]
3. Bezuhla L. R. *Dyskurs yak kohnityvno-komunikatyvnyy fenomen* []. Donetsk. KH. : Konstanta, 2005. 256 s. [in Ukrainian]
4. Byelova A. D. Ponyattya “styl”, “zhanr”, “dyskurs”, “tekst” u suchasni linhvistytsi [The concept of "style", "genre", "discourse", "text" in modern linguistics]. *Inozemna filolohiya. K. : Vyshcha shkola*, 2002. Vyp. 32-33. S. 7 -14. [in Ukrainian]
5. Halperyn Y. R. *Tekst kak ob'ekt linhvystycheskoho issledovaniya* [Text as an object of linguistic research]. M.: Nauka, 1981. 140 s. [in Russian]
6. Hnatkovs'ka O. M. *Komunikatyvna paradyhma movtsya v avtorskomu dyskursi* [Communicative paradigm of the speaker in the author's discourse]. *Visnyk ZNU. Filolohichni nauky*. 2005. №1. S. 38-42. [in Ukrainian]
7. Ermolovych D. Y. *Imena sobstvennye na styke yazykov y kultur* [Proper names at the junction of languages and cultures]. M. : R. Valent, 2001. 200 s. [in Russian]
8. Kazakova T. A. *Kommunikatyvno-prahmatycheskie osnovy khudozhestvennogo perevoda* [Communicative and pragmatic foundations of literary translation] : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenia dokt. filol. nauk : 10.02.20. M., 1989. 32 s. [in Russian]
9. Karasik V. I. *Yazykovoï krug: lichnost, kontsepty, diskurs* [Language circle: personality, concepts, discourse]. Volgograd : Peremena, 2002. 477 s. [in Russian]
10. Chernyavskaya V.Ye. *Diskurs kak ob'ekt lingvisticheskikh issledovaniï* [Discourse as an object of linguistic research. Text and discourse. Problems of economic discourse.]. *Tekst i diskurs. Problemy ekonomicheskogo diskursa*. SPb.: Peterb.gos. un-ta ekonomiki i finansov, 2001. S. 11-22. [in Russian]
11. Beaugrande R. The story of Discourse Analysis. *Introduction to Discourse Analysis*. London: Sage, 1996. P. 35-62.
12. Outhwaite W., Bottomore T., Meinhof U. Discourse. *The Blackwell Dictionary of Twentieth Century Social Thought* / Outhwaite W., Bottomore T. Oxford: Blackwell, 1993. P. 161-162.

DISCURSIVE PECULIARITIES OF CLOTHES DESCRIPTIONS IN ENGLISH LITERARY TEXT

Hlushchenko Olena Volodymyrivna

*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Philology Department
Odessa National Maritime University
Str. Mechnikov, 34, Odesa, Ukraine*

The article focuses on the discursive peculiarities of clothes descriptions in English literary text. The illustrative material of the research is a novel by a modern British chick-lit writer Sophy Kinsella "The Secret Dreamworld of a Shopaholic". The starting point of the research is the assumption, that clothes descriptions discursive characteristics lays in the richness of semantic representation of the components of the thematic group CLOTHES, their interconnection with descriptors of different types, and language units, which nominate precedent phenomena, e.i. famous, popular names used for a definite pragmatic effect. Such descriptors are joined syntactically with other clothes nominators, forming in a literary text special syntactical constructions of clothes descriptions. It is proved, that depending on the number of

clothes described, we classify them into one-objected and poly-objected constructions. One-objected syntactic descriptive constructions can be divided into simple (description of a single clothe item) and complex (description of several clothe items is given simultaneously). Depending on the clothes characteristics, which are underlined by a descriptor we have pointed out such their semantic types as: colour descriptors, evaluation descriptors, and constructive descriptors. The results of the study can be summarised as follows: discursive peculiarities of clothes descriptions lays in the fact, that the use of a definite descriptor semantic type, and a syntactic construction depends on the sex of a person, whose clothes are being described. Masculine clothes descriptions are laconic, and realized in one-objected syntactic constructions. Feminine clothes descriptions are more complex, and are realized mainly with the help of evaluative descriptors. The convergence of these means leads to the reconsidering of the concept WISE WOMAN, which is now are being transforming into a concept SELF-SUFFICIENCY WOMAN.

Key words: *clothing descriptors, thematic group, discourse, text, artistic discourse.*